

2013 m. sausio 16 d., trečiadienis

33. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai, Europos Centriniam Bankui ir valstybių narių vyriausybėms bei parlamentams.

P7_TA(2013)0016

Jaunimo garantijos

2013 m. sausio 16 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl iniciatyvos „Jaunimo garantijos“ (2012/2901(RSP))

(2015/C 440/09)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2012 m. gruodžio 5 d. Komisijos pasiūlymą dėl Tarybos rekomendacijos dėl „jaunimo garantijų“ iniciatyvos nustatymo (COM(2012)0729),
 - atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą dėl Jaunimo galimybių iniciatyvos įgyvendinimo (COM(2012)0727),
 - atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Jaunimo galimybių iniciatyva“ (COM(2011)0933), Europos Parlamento 2012 m. gegužės 24 d. rezoliuciją dėl Jaunimo galimybių iniciatyvos ⁽¹⁾ ir Komisijai pateiktą klausimą, į kurį atsakoma žodžiu, dėl Jaunimo galimybių iniciatyvos (O-000106/2012 – B7-0113/2012),
 - atsižvelgdamas į Europos Vadovų Tarybos narių 2012 m. sausio 30 d. pareiškimą „Siekiant ekonomikos augimui palankaus konsolidavimo ir darbo vietų kūrimui palankaus ekonomikos augimo“ (angl. *Towards growth-friendly consolidation and job-friendly growth*),
 - atsižvelgdamas į savo 2010 m. liepos 6 d. rezoliuciją dėl jaunimo galimybių dalyvauti darbo rinkoje skatinimo, stažuotojų, stažuotčių ir praktikos padėties stiprinimo ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į Europos gyvenimo ir darbo sąlygų gerinimo fondo (angl. *Eurofound*) 2012 m. birželio 13 d. pranešimą „Iniciatyva „Jaunimo garantijos“. Suomijos ir Švedijos patirtis“ (angl. *Youth Guarantee: Experiences from Finland and Sweden*) ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Judus jaunimas“ (COM(2010)0477),
 - atsižvelgdamas į Tarptautinės darbo organizacijos 2012 m. rugsėjo mėnesio pranešimą „Užimtumo perspektyva pasauliniu mastu. Liūdnos jaunimo perspektyvos darbo rinkoje“ (angl. *Global employment outlook: Bleak labour market prospects for youth*) ⁽⁴⁾ ir į 2012 m. Ženevoje vykusios Tarptautinės darbo konferencijos 101-osios sesijos rezoliuciją „Jaunimo nedarbo krizė. Raginimas imtis veiksmų“ (angl. *The youth unemployment crisis: A call for action*) ⁽⁵⁾ ir jos išvadas,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 115 straipsnio 5 dalį ir 110 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi dėl ekonomikos krizės iki 2012 m. spalio mėnesio bendras nedarbo lygis pakilo iki negirdėto 10,7 proc. lygio – darbo ieškančių žmonių buvo 25,91 mln. ⁽⁶⁾;
- B. kadangi jaunimo nedarbo lygis šoktelėjo iki 23,4 proc. – 5,68 mln. jaunų žmonių tapo bedarbiais – tai iš dalies atspindi gebėjimų pasiūlos ir darbo rinkos paklausos neatitikimus, nors dažnai darbo nerandama, kad ir koks būtų darbo ieškančių asmenų išsilavinimo lygis; kadangi tyrimai rodo, kad jaunimo nedarbas dažnai palieka tokių ilgalaikių randų kaip padidinta nedarbo ateityje rizika ir nuolatinė socialinė atskirtis;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2012)0224.

⁽²⁾ OL C 351 E, 2011 12 2, p. 29.

⁽³⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/pubdocs/2012/42/en/1/EF1242EN.pdf>

⁽⁴⁾ http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/-dgreports/-dcomm/documents/publication/wcms_188810.pdf

⁽⁵⁾ http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/@ed_norm/@relconf/documents/meetingdocument/wcms_185950.pdf

⁽⁶⁾ Eurostatas, 2012 m. lapkričio mėn.: http://epp.eurostat.ec.europa.eu/cache/ITY_PUBLIC/3-30112012-BP/EN/3-30112012-BP-EN.PDF

2013 m. sausio 16 d., trečiadienis

- C. kadangi Europos Vadovų Tarybos nariai savo 2012 m. birželio 29 d. pareiškime paragino valstybes nares dėti daugiau pastangų didinant jaunimo užimtumą, „per keletą mėnesių po mokyklos baigimo jaunuoliai gautų kokybiško darbo pasiūlymą, jiems būtų sudarytos tęstinio mokymosi, darbo praktikos ar stažuotių galimybės“;
- D. kadangi iniciatyva „Jaunimo garantijos“ prisidėtų siekiant trijų strategijos „Europa 2020“ tikslų, t. y. kad 75 proc. 20–64 m. amžiaus žmonių turėtų darbą, kad mokyklos nebaigiančių moksleivių dalis nebūtų didesnė nei 10 proc. ir kad skurde gyvenančių ir socialiai atskirtų žmonių skaičius būtų sumažintas bent 20 milijonais;
- E. kadangi krizė paskatino jaunų žmonių įdarbinimą nesaugiomis darbo sąlygomis – trumpalaikės darbo sutartys, sutartys dėl darbo ne visą dieną ir neatlyginamos mokomosios praktikos programos per dažnai pakeičia esamas darbo vietas;
- F. kadangi apskaičiuota, jog ES neveiklumas sprendžiant nedarbingumą, nesimokančio ir profesiniame mokyme nedalyvaujančio jaunimo (angl. NEET) problemą kainuoja apie 153 mlrd. EUR (tai atitinka 1,2 proc. Europos Sąjungos BVP), ir kadangi šiuo metu ES yra 7,5 mln. jaunesnių nei 25 metų amžiaus minėtai grupei priklausančių asmenų;
- G. kadangi Komisija savo jaunimo užimtumo teisės aktų pakete pageidauja iniciatyvos „Jaunimo garantijos“,
1. stipriai pritaria Komisijos iniciatyvai siūlyti Tarybos rekomendaciją dėl iniciatyvų „Jaunimo garantijos“;
 2. ragina valstybių narių darbo ir socialinių reikalų ministrus susitarti dėl Tarybos rekomendacijos 2013 m. vasario mėnesio Užimtumo, socialinės politikos, sveikatos ir vartotojų reikalų tarybos, kurios tikslas – įgyvendinti iniciatyvas „Jaunimo garantijos“ visose valstybėse narėse, susitikime; pabrėžia, jog iniciatyva „Jaunimo garantijos“ negarantuoja darbo, tačiau yra priemonė, užtikrinanti, kad visi jauni ES piliečiai bei teisėti gyventojai iki 25 metų amžiaus ir jaunesni nei 30 metų neseniai aukštąjį mokslą baigę asmenys gautų kokybišką darbo, tęstinio mokymosi ar praktikos pasiūlymą per keturis mėnesius nuo tos dienos, kai tapo bedarbiais arba baigė formaliojo švietimo įstaigą; atkreipia dėmesį į tai, kad iniciatyvos „Jaunimo garantijos“ turėtų veiksmingai pagerinti NEET padėtį; pabrėžia, kad iniciatyvos „Jaunimo garantijos“ turėtų būti tinkamos specifinėms Europos finansavimo formoms, ypač tose valstybėse narėse, kuriose jaunimo nedarbo lygis yra aukščiausias;
 3. laikosi nuomonės, kad Sąjungos vykdomas iniciatyvų „Jaunimo garantijos“ finansavimas turėtų atlikti pagrindinį vaidmenį, kad Europos socialinis fondas (angl. ESF) pirmiausia turėtų būti suformuotas taip, kad iniciatyva „Jaunimo garantijos“ būtų finansuojama, ir kad dėl šios priežasties ESF turėtų būti paskirta mažiausiai 25 proc. struktūrinių ir sanglaudos fondų lėšų; tačiau mano, kad reikėtų siekti tinkamos ES ir valstybių narių finansavimo pusiausvyros;
 4. pripažįsta, kad jaunimas nėra vienalytė grupė, kad jie susiduria su skirtinga socialine aplinka ir todėl valstybių narių pasiruošimo priimti iniciatyvą „Jaunimo garantijos“ lygis skiriasi; šiuo atžvilgiu visiems jauniems žmonėms pirmiausia turėtų būti atliktas jiems asmeniškai pritaikytas jų poreikių vertinimas, o vėliau suteiktos jiems specialiai pritaikytos paslaugos;
 5. pabrėžia, kad būtinas glaudus Komisijos ir valstybių narių bendradarbiavimas ir, nacionaliniu lygmeniu, (sektorių) socialinių partnerių, vietos ir regioninių valdžios institucijų, viešųjų ir privačių įdarbinimo tarnybų, vietinių ir regioninių švietimo ir profesinio mokymo įstaigų bendradarbiavimas siekiant veiksmingo iniciatyvų „Jaunimo garantijos“ įgyvendinimo;
 6. pažymi, kad iniciatyvas „Jaunimo garantijos“ reikėtų papildyti kokybės užtikrinimo sistema siekiant, kad švietimas, profesinis mokymas ir siūlomos darbo vietos užtikrintų atitinkamą atlygį, darbo sąlygas, sveikatos ir saugos standartus;
 7. palankiai vertina Komisijos pasiūlymą per Užimtumo komiteto veiklą užtikrinti daugiašalį iniciatyvų „Jaunimo garantijos“ įgyvendinimo stebėjimą, ir pareiškia norą dalyvauti šio komiteto darbe;
 8. ragina valstybes nares, be kita ko, pertvarkyti jaunimo švietimo ir profesinio mokymo standartus, kad gerokai padidėtų jų galimybės įsidarbinti ir pasirinkti;

2013 m. sausio 16 d., trečiadienis

9. pripažįsta, kad valstybių narių pasiruošimo priimti iniciatyvą „Jaunimo garantijos“ lygis skiriasi ir, be kita ko, ragina Komisiją paremti tas valstybes nares, kurios patiria finansinių sunkumų; ragina Komisiją vykdant Europos semestrą atidžiai stebėti ir pranešti apie iniciatyvos „Jaunimo garantijos“ įgyvendinimą ir prireikus įvardyti tas valstybes nares, kurios netaiko iniciatyvų „Jaunimo garantijos“;
10. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Komisijai ir Tarybai.

P7_TA(2013)0017

ES sanglaudos politikos ir jos veikėjų vaidmuo įgyvendinant naują Europos energetikos politiką

2013 m. sausio 16 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES sanglaudos politikos ir jos veikėjų vaidmens įgyvendinant naują Europos energetikos politiką (2012/2099(INI))

(2015/C 440/10)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 194 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į 2010 m. lapkričio 10 d. komunikatą „Energetika 2020. Konkurencingos, darnios ir saugios energetikos strategija“ (COM(2010)0639),
 - atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 15 d. komunikatą „Energetikos veiksmų planas iki 2050 m.“ (COM(2011)0885),
 - atsižvelgdamas į pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl energijos vartojimo efektyvumo, kuria panaikinamos direktyvos 2004/8/EB ir 2006/32/EB (COM(2011)0370),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Regioninės plėtros komiteto pranešimą ir Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto nuomonę (A7-0437/2012),
- A. kadangi bendrieji Europos energetikos politikos tikslai yra energijos tiekimo saugumas, tvarumas ir konkurencingumas;
- B. kadangi įgyvendinant Europos energetikos politiką taip pat turėtų būti užtikrintas energijos išteklių saugumas, energijos šaltinių įvairinimas ir prieinamos kainos galutiniams vartotojams;
- C. kadangi pagrindiniai ES sanglaudos politikos tikslai yra ekonominė, socialinė ir teritorinė Europos regionų sanglauda investuojant į ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą;
- D. kadangi energetikos srities investicijos, įgyvendinamos pagal sanglaudos politiką, turėtų padėti siekti abiejų politikos sričių tikslų;
- E. kadangi vykdant šias politikos kryptis visuose regionuose turėtų būti skatinamas ekonomikos augimas ir darbo vietų kūrimas, taip pat užtikrinami tvarūs energijos šaltiniai, energijos tiekimo saugumas visoje ES;
- F. kadangi Europos Sąjungos energijos rinkos vis labiau plečiasi už nacionalinių sienų ribų, ir ši tendencija ateityje dar labiau sustiprės;
- G. kadangi pagal pirminį Komisijos pasiūlymą mažiausiai 80 proc. Europos regioninės plėtros fondo lėšų labiau išsivysčiusiuose regionuose ir 50 proc. lėšų mažiau išsivysčiusiuose regionuose turi būti skiriama mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikai;